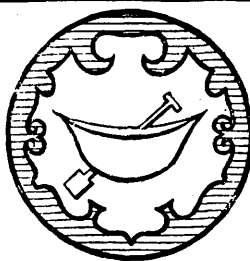

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18.

Administracja czynna od godz. 9-12 wp.
Redakcja od godz. 2-3 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 6000. —
Miesięcznie . „ 2000. —

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 500.—Przed tekstem Mk. 1500.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 200 marek za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 2000.—

Cena egzemplarza 500 Marek

Nr 27. (197.)

Łódź, wtorek 26 czerwca 1928 r.

Rok V.

Od Administracji.

Administracja „Dziennika Zarządu m. Łodzi“ uprasza P. T. Prenumeratorów zamiejscowych o uregulowanie prenumeraty w

terminie do dnia 1 lipca b. r. Prenumeratorom zalegającym w opłacie — „Dziennik“ po wskazanym terminie rozsyłany nie będzie.

ST. SZULC.

Statystyka urodzeń ludności żydowskiej w miastach.

Na niedokładność danych, dotyczących ruchu naturalnego ludności wyznania mojżeszowego w b. Królestwie Kongresowem, wielokrotnie już zwracano uwagę.

Niedokładności i fałszywości dotyczą zwłaszcza urodzeń i małżeństw.

Główny Urząd Statystyczny, pojął w Biuletynach Miesięcznika Statystycznego dane o ruchu ludności w miastach, uwzględniał również podział według wyznań. Wprawdzie uświadamiano sobie, iż liczby nie są zupełnie dokładne, przypuszczano jednak, że w każdym razie pewien zbliżony do rzeczywistości obraz rozpatrywanych zjawisk będzie można otrzymać, zwłaszcza, że chodziło o miasta, w których miejskie biura statystyczne bądź co bądź kontrolowały otrzymane wyniki. Jednakże z biegiem czasu okazały się poważne anomalje i nielogiczności w podawanych liczbach, które mogły być jedynie wynikiem błędów rejestracji.

Piszący te słowa w związku z inną pracą przeprowadził logiczną analizę liczb, dotyczących urodzeń starozakonnych w miastach b. Królestwa Kongresowego. Wyniki przeszły najbardziej pesymistyczne oczekiwania.

Za punkt wyjścia wzięto dane, dotyczące wahań ogólnej liczby urodzeń zarejestrowanych oraz stosunku liczbowego urodzeń chłopców i dziewcząt.

cząt. Zwłaszcza ta ostatnia cyfra, której dopuszczalne wahania można ściśle oznaczyć pozwala na ocenę wiarygodności danych.

Oto niektóre wyniki:

W Warszawie od r. 1882 do 1888 (wcześniejszych danych publikacje Wydziału Statystycznego Magistratu nie zawierają) ogólna liczba żywourodzonych starozakonnych waha się w granicach od 3371 (r. 1885) do 4306 (r. 1888). W r. 1889 nagle widzimy 8395 (!) i odtąd roczna liczba urodzeń przez kilkanaście lat stale utrzymuje się powyżej 7000 (prócz jedynie r. 1891, gdy zanotowano tylko 5849 urodzeń). Przełom pomiędzy rokiem 1888 a 1889 zupełnie niemożliwy! — Na 100 urodzeń dziewcząt przypada w latach 1882 — 1893 od 92,6 (r. 1889) do 113,2 (1883) urodzeń chłopców. Różnice pomiędzy poszczególnymi latami są ogromne, przeciętna dla całego okresu wynosi 101,5 urodzeń chłopców na 100 urodzeń dziewcząt — stanowczo poniżej normy zwykłej. Natomiast w r. 1896 stosunek ten podnosi się nagle do 126,8 i odtąd aż do chwili wybuchu wojny utrzymuje się na poziomie powyżej 120 lub 130 urodzeń chłopców na 100 urodzeń dziewcząt (jedynie tylko w r. 1895 mamy 114,2 zato w r. 1902 aż 144,7). Przeciętnie w latach 1894 — 1912 otrzymujemy 127,3, gdy normalnie nie powinno być powyżej 106.

Lata wojenne i powojenne dają obraz jeszcze osobliwszy. Na 100 urodzeń dziewcząt starozakonnych zameldowano chłopców:

w roku 1914 — 106,4	w roku 1917 — 80,9	w roku 1920 — 100,8
„ 1915 — 95,1	„ 1918 — 90,1	„ 1921 — 112,4
„ 1916 — 70,0	„ 1919 — 93,9	„ 1922 — 140,8

Dla lat ostatnich — 1921 i 1922 — umieszczamy tu dane miesięczne dla Warszawy, Łodzi, Sosnowca i Białegostoku:

Urodzenia starozakonnych

Rok 1921

MIESIĄCE	Warszawa		Łódź		Białystok		Sosnowiec	
	Ogółem żywo-urodz.	Chłopców na 100 dziewcząt	Ogółem żywo-urodz.	Chłopców na 100 dziewcząt	Ogółem żywo-urodz.	Chłopców na 100 dziewcząt	Ogółem żywo-urodz.	Chłopców na 100 dziewcząt
Rok 1921	5896	112,4	2610	123,8	828	155,6	344	129,3
Styczeń	962	96,7	317	99,4	79	113,5	38	171,4
Luty	725	95,9	269	105,3	97	177,1	45	136,8
Marzec	813	110,1	289	105,0	54	157,1	28	64,7
Kwiecień	410	120,4	210	110,0	65	306,2	20	300,0
Maj	401	109,9	199	151,9	56	115,4	37	117,6
Czerwiec	290	114,8	207	113,4	61	103,3	28	133,3
Lipiec	321	129,3	201	142,1	62	148,0	26	52,9
Sierpień	565	106,2	147	126,2	52	147,6	21	133,3
Wrzesień	415	113,9	184	124,4	64	166,7	22	340,0
Październik	406	128,9	192	123,3	69	200,0	25	78,6
Listopad	391	118,4	188	164,8	51	200,0	3	200,0
Grudzień	197	271,7	207	187,5	68	151,9	51	155,0
					50	127,3		

Rok 1922.

MIESIĄCE	Warszawa		Łódź		Białystok		Sosnowiec	
	Ogółem żywo-urodz.	Chłopców na 100 dziewcząt	Ogółem żywo-urodz.	Chłopców na 100 dziewcząt	Ogółem żywo-urodz.	Chłopców na 100 dziewcząt	Ogółem żywo-urodz.	Chłopców na 100 dziewcząt
Rok 1922	4315	140,3	3552	111,4	822	202,2	248	131,8
Styczeń	300	154,2	378	123,7	76	192,3	23	27,8
Luty	410	173,3	330	87,5	91	250,0	30	233,3
Marzec	371	161,3	310	110,9	63	270,6	14	100,0
Kwiecień	262	122,0	266	141,8	60	215,8	16	300,0
Maj	481	147,9	486	111,3	77	140,6	15	275,0
Czerwiec	356	135,8	432	97,3	66	187,0	13	116,7
Lipiec	414	157,1	337	118,8	71	195,8	26	160,0
Sierpień	406	121,9	362	100,0	93	342,9	14	180,0
Wrzesień	347	121,0	312	100,0	57	185,0	27	107,7
Październik	332	121,8	339	145,7	59	181,0	16	166,7
Listopad	310	123,0	—	—	48	242,9	12	71,4
Grudzień	326	143,3	—	—	61	110,3	16	300,0
							26	85,7

Są to oczywiście liczby zupełnie fanatyczne, zarówno gdy chodzi o ogólną ilość zameldowanych urodzeń, jak i o stosunek liczbowy obu płci. O pierwszym świadczą niedopuszczalne wahania z miesiąca na miesiąc, o drugim zarówno wahania, jak zupełnie niemożliwie wysoka cyfra, przekraczająca niekiedy 300, zamiast normalnych 105 — 107.

Pewne światło na tę sprawę mogą rzucić następujące dane o urodzeniach starozakonnych, zameldowanych z opóźnieniem, i o podziale według płci w zależności od opóźnienia meldunku. Dla Warszawy mamy co następuje:

Rok 1917.

Wyszczególnienie	Ogółem	Urodzonych w latach		
		1917	1916	1898—1915
Spisano metryk %	8288	3636	913	3739
Na 100 chłopców było dziewcząt	100,0	43,9	11,0	45,1
	78,5	106,6	73,2	58,7

Dla Łodzi w r. 1921 znajdujemy:

Wyszczególnienie	Ogółem zameldowano	W terminie do 8 dni	Z opóźnieniem					
			Poniżej 1 roku	1—5 lat	5—10 lat	10—15 lat	15—20 lat	Powyżej 20 lat
Spisano metryk. %	4946	394	2033	505	1099	601	232	82
Na 100 chłopców było dziewcząt	100,0	8,0	41,1	10,2	22,2	12,2	4,7	1,6
	101,8	265,2	116,0	78,0	71,6	98,8	81,4	46,0

Dane łódzkie dotyczą, prócz starozakonnych, także innych wyznań niechrześcijańskich. Stosunek zameldowanych urodzeń chłopców do urodzeń dziewcząt obliczono na podstawie danych z 10 miesięcy.

Tablice te mówią same za siebie. Znow sam fakt niesłuchanie opóźnionych meldunków musi wpływać decydująco na ścisłość danych. Poza tem liczby podane świadczą jeszcze o jednym: urodzenia chłopców meldowane są punktualniej, aniżeli urodzenia dziewcząt. Stosunek liczbowy wśród urodzeń, zameldowanych z opóźnieniem stosunkowo nieznacznym, do 1 roku, jest bliski normalnego, specjalnie zaś w Łodzi wśród urodzeń, zameldowanych w terminie przepisany, do 8 dni, mamy ogromną przewagę chłopców (265,2 na 100 dziewcząt). Im większe opóźnienie, tem mniej stosunkowo widzimy zameldowanych chłopców (wzgl. mężczyzn, bo przy opóźnieniu, przekraczającym 20 lat, trudno mówić o chłopcach).

O całej tej sprawie można powiedzieć co następuje:

W b. dzielnicy rosyjskiej ludność starozakonna od wielu lat znacznie skrupulatniej meldowała urodzenia chłopców, aniżeli urodzenia dziewcząt. Odgrywała tu rolę i ściślejsza kontrola policyjna, i inne względy praktyczne, które wymagały, aby chłopiec miał wszystkie papiery w porządku. Dziewcząt częściowo wcale nie meldowano, częściowo meldowano wtedy dopiero, kiedy zachodziła potrzeba wyrobienia paszportu lub innych dokumentów. Tem się tłumaczy ogromna przewaga dziewcząt, o ile chodzi o meldunki spóźnione. Okres wojenny wprowadził zmianę, prawdopodobnie, jak to już zaznaczono w sprawozdaniu Wydziału Statystycznego Magistratu „w związku przyczynowym z kartami chlebowemi, zaprowadzonymi w końcu 1915 r.“. Tereź meldowano wszystkich, których tylko się dało zameldować, a więc przedewszystkiem dziewczęta, których meldunku nie dokonano we właściwym czasie. Ten „wojenny“ stan rzeczy trwa dla Warszawy mniej więcej do stycznia r. 1920, gdy po raz ostatni (z dwoma tylko wyjątkami, w styczniu i w lutym r. 1921) widzimy w sprawozdaniach miesięcznych przewagę urodzeń dziewcząt nad urodzeniami chłopców. Stopniowo wracają dawne stosunki, tylko może w jeszcze ostrzejszej formie, skoro w roku 1922 znajdujemy przeciętnie 140,3 urodzeń chłopców na 100 urodzeń dziewcząt!

Z innych miast stosunkowo najmniejszą nadwyżkę urodzeń chłopców ma Łódź: w r. 1921 przeciętnie 122, 8 na 100 dziewcząt, w r. 1922 (10 miesięcy) 111,4. Zato w Sosnowcu znajdujemy w r. 1921 129,3, w r. 1922 131,8; najskandaliczniejszy zaś obraz daje Białystok: 155,6 w r. 1921 i 202,2 (I) w r. 1922.

Co do ludności chrześcijańskiej, to wprawdzie i tu występują bardzo często urodzenia, zameldowane z opóźnieniem, jednakże naogół można twierdzić z całą stanowczością, że statystyka urodzeń dzieci wyznań chrześcijańskich prowadzona jest bez wszelkiego porównania lepiej, aniżeli dla wyznań niechrześcijańskich. Opóźnione meldunki występują dość równomiernie, i jeżeli nie dla miesięcy poszczególnych, to dla nieco dłuższych okresów kompensują się; opuszczeń znaczniejszych zapewne niema. Wogóle te liczby, jeżeli nie są bezwzględnie ścisłe, to jednakże dają obraz zbliżony do rzeczywistości.

Wracając do urodzeń starozakonnych, konstatujemy, że omówione powyżej błędy i fałsze odbijają się 1) na stosunku liczbowym urodzeń obu płci, 2) na ogólnej liczbie urodzeń. Jedno i drugie pośrednio dotyczy oczywiście i ogółu ludności.

Co do punktu pierwszego, to sprawa jest zupełnie jasna. O stosunku liczbowym płci przy urodzeniach na podstawie posiadanego materiału mówić bezwarunkowo nie można; nietylko gdy chodzi o urodzenia starozakonnych, ale i co do ogółu urodzeń, gdyż znaczny odsetek urodzeń starozakonnych i na całość musiał wpłynąć w sposób decydujący.

Co do liczby urodzeń, to niewątpliwie pewna ilość urodzeń dziewcząt wcale nie jest meldowana, gdyż tylko w ten sposób można wyjaśnić stałą przewagę chłopców; nie wiem jednak, czy chłopcy wszyscy są meldowani. Możemy jedynie w przybliżeniu obliczyć, jaka jest minimalna liczba urodzeń niezameldowanych, przyjmując, że zameldowana liczba urodzeń chłopców odpowiada rzeczywistości, obliczając, ileby w takim razie powinno być urodzeń dziewcząt i porównując tak otrzymaną liczbę z uwidocznią w sprawozdaniach. Jeżeli np. w r. 1921 w Warszawie urodziło się 3120 chłopców starozakonnych, to przy normalnym stosunku 106 chłopców na 100 dziewcząt powinno było być dziewcząt 2943, w rzeczywistości zanotowano tylko 2776, brak więc 167 urodzeń, co stanowi 0,8% wszystkich urodzeń zameldowanych i 2,8% zameldowanych urodzeń starozakonnych.

Dla lat 1921 i 1922 otrzymujemy.

Miasto	Rok	Urodzeń zameldowanych		Brak urodzeń dziewcząt starozakonnych		
		wszystkich	starozakonnych	bezwzględnie	w % wszystkich urodz. zameldow.	w % zameldow. urodz. staroz.
Warszawa .	1921	20862	5896	167	0,8	2,8
	1922	22163	4315	580	2,6	13,4
Łódź . . .	1921	10062	2610	196	1,9	7,5
	1922	12230	3552	86	0,7	2,4
Białystok . .	1921	1897	828	151	8,0	18,2
	1922	1899	822	247	13,0	30,0
Sosnowiec .	1921	2781	344	33	1,2	9,6
	1922	3084	248	26	0,8	10,5

Dwie ostatnie rubryki tej tablicy wyrażają ten procent, o jaki należy powiększyć liczby, podane w sprawozdaniach, aby otrzymać jeżeli nie rzeczywistość, to minimalną liczbę urodzeń, jaka musiała być w danym roku i mieście. Dla urodzeń starozakonnych chodzi tu o różnice bardzo znaczne, bo dochodzące do 30 proc. Co do ogółu ludności różnice są oczywiście mniejsze, zależą one z jednej strony od liczby opuszczeń wśród starozakonnych, z drugiej od stosunku urodzeń starozakonnych do ogółu urodzeń. Tu tylko Białystok wykazuje różnice 8 wzgl. 13 proc., poza tem są one niewielkie.

Wynika stąd, że ogólna liczba urodzeń starozakonnych jest w każdym razie o wiele niższa w naszych sprawozdaniach, aniżeli w rzeczywistości, i nie może być brana za podstawę jakichkolwiek badań statystycznych. Natomiast co do ogółu urodzeń, to wprowadzie liczba ich jest podawana zbyt nisko, jednakże różnica jest niewielka i na wnioski ogólne nie może zbyt wiele wpłynąć — z wyjątkiem jedynie Białegostoku.

Wszystko to oczywiście w tem założeniu, że urodzenia chrześcijan oraz chłopców starozakonnych meldowane są bez poważniejszych luk. O ile i tu są braki — których narazie oznaczyć nie możemy — to sytuacja pogorszy się jeszcze.

Wynika z tego, że te ogólne liczby urodzeń, które podaje statystyka dla miast b. dzielnicy rosyjskiej, są nieco niższe od rzeczywistych, lecz naogół, o ile ten fakt uwzględnimy, dają niejaka podstawę dla wniosków

natury ogólnej. Natomiast niedopuszczalne są wszelkie wnioski co do podziału tych urodzeń według wyznań z jednej, według płci z drugiej strony.

Pomijamy tu zresztą kwestję, że są notowane właściwie nie urodzenia, lecz spisane metryki urodzenia, tak iż wahania zwłaszcza w krótkich (tygodniowych czy miesięcznych) okresach nie mogą uchodzić za wyraz istotnych wahań liczby urodzeń. Ale to już inna sprawa.

Państwowa Rada Elektryczna.

Rozporządzenie ministra robót publicznych z dnia 23 kwietnia 1923 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 11 lutego 1923 r. o utworzeniu Państwowej Rady Elektrycznej.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. o organizacji i zakresie działania ministerstwa robót publicznych (Dz. Pr. P. P. № 39 poz. 283), zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 3 rozporządzenia ministra robót publicznych z dnia 11 lutego 1922 r. o utworzeniu Państwowej Rady Elektrycznej („Monitor Polski” № 55), otrzymuje brzmienie następujące:

„Państwowa Rada Elektryczna składa się z 20-tu członków, mianowicie:

- a) 2 przedstawicieli Stowarzyszenia elektrotechników polskich,
 - 1 przedstawiciela Stowarzyszenia techników polskich w Warszawie,
 - 1 przedstawiciela Stowarzyszenia techników w Łodzi,
 - 1 przedstawiciela Krakowskiego Towarzystwa technicznego, łącznie z Polskiem Towarzystwem politechnicznym we Lwowie,
 - 1 przedstawiciela Stowarzyszenia inżynierów i architektów w Poznaniu, łącznie ze Stowarzyszeniem techników na województwo Pomorskie w Toruniu,
 - 1 przedstawiciela Polskiego Stowarzyszenia inżynierów i techników województwa Śląskiego,
 - 2 przedstawicieli Centralnego Związku polskiego przemysłu, górnictwa, handlu i finansów,
 - 1 przedstawiciela Związku elektrowni polskich,
 - 1 przedstawiciela Związku przedsiębiorstw tramwajowych i kolei dojazdowych w Polsce,
 - 1 przedstawiciela Związku polskich organizacji rolniczych,
 - 1 przedstawiciela Związku miast polskich,
 - 1 przedstawiciela Zrzeszenia samorządów powiatowych,
- przedstawicieli tych mianuje minister robót publicznych z pośród kandydatów, przedstawionych przez powyższe zrzeszenia;
- b) z 6 mianowanych przez ministra robót publicznych działaczy na polu technicznym lub przemysłowym”.

§ 2. Paragraf 4 wyżej wymienionego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„W posiedzeniach Rady stale biorą udział przedstawiciele ministerstwa robót publicznych, ministerstwa przemysłu i handlu, ministerstwa spraw wojskowych, ministerstwa poczt i telegrafów, oraz ministerstwa kolei żelaznych, delegowani przez właściwych ministrów, a przedstawiciele innych ministerstw, delegowani przez właściwego ministra na zaproszenie ministra robót publicznych, — o ile sprawy przez Radę omawiane dotyczyć mają tych ministerstw. Przedstawiciele ministerstw udziału w głosowaniach Rady nie biorą”.

§ 3. Paragraf 7 tegoż rozporządzenia otrzymuje^{*} brzmienie następujące: „Minister robót publicznych jest przewodniczącym Rady. W razie jego nieobecności lub na jego zlecenie pełni obowiązki przewodniczącego jeden z wyznaczonych przezeń urzędników ministerstwa robót publicznych, lub też jeden z członków Rady”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozszerzenie sieci szkolnej w Warszawie.

Celém prac nad rozszerzeniem sieci szkolnej w Warszawie utworzona została na podstawie uchwały Rady miejskiej specjalna komisja, której działalność opiera się na następującym statucie, zatwierdzonym przez Radę miejską m. stoł. Warszawy.

1. Na mocy art. 11 i 22 Dekretu o Samorządzie Miejskim z dnia 4 lutego 1919 r. Rada m. stoł. Warszawy powołuje komisję pod nazwą: „Komisja Specjalna Rozszerzenia sieci szkolnej w Warszawie”.

2. Zadaniem Komisji jest uprzystępnienie szkół najszerszym kołom młodzieży w wieku szkolnym.

3. Komisja składa się 11-stu osób: 7 radnych i 4-ch członków Magistratu, wybranych przez Radę Miejską.

4. Komisja specjalna rozszerzenia sieci szkolnej w Warszawie:

a) występuje z inicjatywą w sprawie nabywania nieruchomości, placów i terenów, nadających się pod budowę szkół i zatwierdza zgłaszane przez Magistrat w tym celu wnioski;

b) w razie potrzeby występuje za pośrednictwem Magistratu z wnioskiem o konieczności wywłaszczania gruntów na cele szkolnictwa w myśl art. 4 ustawy z dnia 18 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych;

c) czuwa nad wykonywaniem rozpoczętych budynków szkolnych;

d) występuje z inicjatywą wznoszenia budynków nowych i ustanawia w zakresie przyznanych gminom kompetencji kolejność ich budowy oraz ustala ich przeznaczenie;

e) współdziała akcji, zmierzającej do powiększenia ilości szkół w Warszawie.

5. Komisja Specjalna rozszerzenia sieci szkolnej w Warszawie w miarę wpływów z odnośnych źródeł dochodowych decyduje o ich zużycowaniu:

a) funduszy, które w zatwierdzonym przez Radę Miejską budżecie przeznaczone zostały na budowę budynków szkolnych i ich urządzenie;

b) funduszy, które Rada Miejska poza budżetem na cele budowy szkół przeznaczany;

c) funduszy, które, zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o budowie publicznych szkół powszechnych, otrzyma miasto od Rządu oraz uzyskanych, na zasadzie uchwały Rady Miejskiej, w myśl art. 33 Dekretu o Samorządzie Miejskim, długoterminowych pożyczek ze skarbu państwa,

d) funduszy, uzyskanych drogą ofiar i darowizn, a zgodnie z art. 21-ym Dekretu o Samorządzie przyjętych przez Radę Miejską.

6. Komisja wybiera Prezydium, złożone z 3 ch członków: Przewodniczącą i 2-ch zastępców.

7. Prezydjum czuwa nad wykonaniem powziętych przez komisję uchwał i zdaje sprawę z dokonanych czynności.

8. Dla prawomocności uchwał potrzebna jest obecność sześciu członków komisji, w tej liczbie przewodniczącego lub jednego z jego zastępców.

Sprzeciw przynajmniej 3 członków Komisji, zgłoszony na posiedzeniu Komisji, skutkuje przeniesienie danej sprawy na plenum Rady Miejskiej.

9. Posiedzenia Komisji odbywają się przynajmniej raz na miesiąc, a nadto mogą być zwoływane z inicjatywy przewodniczącego lub na żądanie trzech członków Komisji.

10. Komisja ma prawo powoływania do współpracownictwa Inspektora Okręgowego Szkolnego oraz osoby, których współdziałanie dla sprawy rozszerzenia sieci szkolnej w Warszawie uzna za pożyteczne.

11. Zaproszonym do uczestniczenia w pracach komisji osobom służy prawo do zabierania głosu na posiedzeniach komisji i występowania z samodzielnymi wnioskami.

W głosowaniu nad uchwałami osoby zaproszone udziału nie biorą.

12. Mandaty komisji wygasają z upływem kadencji Rady Miejskiej.

Uruchomienie dozorów sanitarnych.

Wydział Zdrowotności Publicznej, naskutek przeprowadzonej reorganizacji instytacji lekarzy sanitarnych z dniem 1 czerwca 1923 r. i w celu uniknięcia nieporozumień, mogących wynikać przez udzielanie mylnych informacji, podaje do wiadomości, co następuje:

Z dniem 1 czerwca 1923 r. uruchomione zostały na mieście t. zw. Dozory Sanitarne w liczbie 7-miu, obejmujące każdy po 2 komisariaty policyjne.

Zadaniem Dozoru Sanitarnego jest nawiązanie kontaktu z ludnością, zamieszkałą w obrębie jego dzielnicy, przez bezpośrednie załatwianie zgłoszeń.

W tym celu należy zgłaszać się bezpośrednio do Dozoru:

1) z podaniami, względnie zażaleniemi na brak wody w posesji, na anty-sanitarne warunki domów, podwórz, ustępów, klatek schodowych, korytarzy, mieszkań i t. p.

2) ze skargami na anty-sanitarne warunki w piekarniach, cukierniach, masarniach, sklepach spożywczych, sklepach z rybami, z zażaleniemi na zanieczyszczenia sanitarne w owocarniach, restauracjach, mleczarniach i wogóle we wszystkich wytwórniach i składach produktów spożywczych, w zakładach kąpielowych, mykwaach, hotelach, zakładach fryzjerskich i t. p.

3) ze wszystkimi meldunkami chorób zakaźnych, wzgl. chorób osób, podejrzanych o choroby zakaźne, jak dżuma, tyfus, brzusznica, powrotny, czerwotka, płonica, błonica, dżuma karku epid., jaglica, gorączka połogowa, cholera i t. p.

Również na miejscu w Dozorze Sanitarnym składa się podanie ustne o wystawienie świadectwa skonu osób zmarłych, na pochowanie.

Wydawanie świadectwa skonu jest bezpłatne, pozatem odbywa się na dawniejszych zasadach. To znaczy, że świadectwa skonu wydaje się rodzinie dla osób zmarłych nieleczonych zupełnie, wzgl. leczonych przez lekarza, o ile od ostatniej wizyty lekarza u chorego upłynęło więcej niż 8 dni, albo przez felezera; w przeciwnym razie świadectwo skonu wydaje lekarz, który chorego odwiedzał. W celu otrzymania świadectwa skonu

dla zmarłego, nieleczzonego zupełnie, należy żądać od właściciela domu wypisu z księgi meldankowej osoby zmarłej, p/g którego lekarz sanitarny, po sprawdzeniu, wystawi świadectwo skona.

W każdym Dozorze czynny jest jeden lekarz sanitarny, prócz tego znajduje się na miejscu sekretarz, udzielający wszelkich wyjaśnień w nieobecności lekarza.

Poniżej podaje się adresy Dozorów Sanitarnych z nadmienieniem, iż są one czynne codziennie od godz. 8-ej rano do 3-ciej pp. z wyjątkiem niedziel i świąt.

Dozór Sanit. I (I i III kom. pol.) mieści się przy ul. Aleksandrowskiej № 51 — lekarz sanit. dr. B. From.

Dozór Sanit. II (II i V kom. pol.) mieści się przy ul. Pomorskiej № 18 — lekarz sanit. dr. Libiszowski.

Dozór Sanit. III (IV i VI kom. pol.) mieści się przy ul. Pańskiej № 4 — lekarz sanit. dr. Prechner.

Dozór Sanit. IV (VII i X kom. pol.) mieści się przy ul. Łąkowej № 27 — lekarz sanit. dr. Sadkowski.

Dozór Sanit. V (VIII i IX kom. pol.) mieści się przy ul. Rokicińskiej № 1 — lekarz sanit. dr. Haberla.

Dozór Sanit. VI (XI i XIV kom. pol.) mieści się przy ul. Sawalskiej № 1 — lekarz sanit. dr. Szmertowski.

Dozór Sanit. VII (XII i XIII kom. pol.) mieści się przy ul. Wólczańskiej № 225 — lekarz sanit. dr. Rydzewski.

Obwieszczenia i Okólniki.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu oraz Ministerstwem Kolei Żelaznych reskryptem do Województwa Łódzkiego z dnia 4. VI. 1923 r. za № 3356/23 zatwierdziło wysokość stawek pobieranego na rzecz m. Łodzi podatku od ładunków kolejowych według norm, uchwalonych przez Magistrat dnia 16. III. 1923 r.

W związku z powyższem art. 3 „Statutu o podatku od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi”, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego № 22/1923 z dnia 2 czerwca r. b. oraz w „Dzienniku Zarządu m. Łodzi” № 24/1923 z dnia 5 czerwca r. b., otrzymał brzmienie następujące:

„Podatek od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi wynosi:

a) od przesyłek pospiesznych mk. 3,000.— za 100 kg. wagi brutto,

b) od przesyłek zwyczajnych mk. 1,500.— za 100 kg. wagi brutto.

Podług powyższych stawek oblicza się również transporty z drobnem, przychem od całowagonowych przesyłek drobia o 1-cj lub 2-ech podłogach pobiera się połowę należności, zaś przy trzech lub więcej podłogach pobiera się całkowitą należność. Za podstawę przyjmuje się wagon przeciętnej ładowności, t. j. wagon 15-tonnowy.

Podatek oblicza się przy drobnych przesyłkach od każdego 10 klg., przychem niepełne dziesiątki kilogramów liczy się za pełne; przy ładunkach pół i całowagonowych zaczęte 100 kg. liczy się za 100 kg.

c) od przesyłek jednostkowych, zwyczajnych i pospiesznych, za które podatek przewozowy oblicza się nie według wagi:

1. za konie i bydło rosłe mk. 7,50.— od sztuki.

2. za wszelkie zwierzęta marek 2,000.— od sztuki.

Najniższa kwota podatku miejscowego wynosi mk. 1,000.—“.

Wymienione wyżej stawki obowiązują od dnia 25 czerwca r. b.

Łódź, dnia 20 czerwca 1923 r.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

Prezydent (—) A. Rzewski.

Przewodniczący Wydziału

(—) Dr. M. Grinberg.

ROZPORZĄDZENIE.

W celu skutecznego zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt i w interesie dobra ogólnego oraz ładu i porządku zarządza się w obrębie m. Łodzi na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. (Dz. Ust. № 72 poz. 426), ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ust. № 67 post. 402), rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 30 stycznia 1922 r. (Dz. Ust. № 10, poz. 79) i rozporządzenia wykonawczego Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 24 września 1919 r. (MP. № 224) co następuje:

I.

Wobec urzędowego stwierdzenia wścieklizny u zwierząt w obrębie m. Łodzi ustanawia się 2 okręgi: Miasto Łódź, w którym stwierdzono urzędownie wściekliznę, uważa się za okręg zarażony, zaś miejscowości, leżące w promieniu 20 kilometrów od m. Łodzi, stanowią okręg zagrożony.

Wszystkie psy na terenie m. Łodzi muszą być niezwłocznie zaopatrzone w smycze i kagańce przez ich właścicieli, dozorców lub posiadaczy.

Psy i inne zwierzęta domowe, wściekle lub podejrzane o wściekliznę, powinny być przez właściciela lub ich dozorcę natychmiast zamknięte w miejscu, zupełnie bezpiecznym aż do interwencji właściwej władzy policyjnej, która powinna być natychmiast powiadomiona o każdym przypadku wymienionej choroby lub podejrzenia o nią. W razie niemożności schwytania lub przetrzymania w zupełnie bezpiecznym zamknięciu

psów lub kotów, zdradzających objawy wścieklizny, bez narażenia ludzi lub zwierząt na niebezpieczeństwo, zwierzęta wspomniane powinny być natychmiast zabite. W razie pokąsania człowieka, każde podejrzone zwierzę domowe, powinno być oddane natychmiast pod obserwację urzędowego lekarza weterynaryjnego aż do ustalenia rozpoznania.

Przed interwencją urzędowego lekarza weterynaryjnego, nie wolno u zwierząt chorych lub podejrzanych o wściekliznę wykonywać żadnych zabiegów leczniczych.

Zwierzęta, u których urzędownie stwierdzono wściekliznę, podlegają natychmiastowemu zabiciu. Zabiciu podlegają również psy i koty, pokąsane przez zwierzęta wściekle.

Wszystkie waleśające się, biegające luzem psy i koty, oraz psy nie prowadzone na linewkach i smyczach i niezaopatrzone w kagańce będą schwytane przez czyszciciela i zabijane.

Trupy zwierząt podejrzanych, padłych lub zabitych z powodu wścieklizny należy po dokonanej sekcji przez urzędowego lekarza weterynaryjnego natychmiast usunąć w sposób nieszkodliwy.

II.

O każdym przypadku pokąsania nawet przez zwierzę, podejrzone o wściekliznę, należy natychmiast donieść najbliższemu lekarzowi urzędowemu. Osoby pokąsane powinny pozostawać pod obserwacją lekarza urzędowego, aż do powzięcia podejrzenia lub stwierdzenia wścieklizny u zwierzęcia, stojącego pod obserwacją lekarza weterynaryjnego.

Każdy pokąsany przez jakiekolwiek zwierzę, powinien udać się natychmiast do najbliższego lekarza urzędowego, wskazanego przez Wydział Zdrowotności Publicznej przy Magistracie m. Łodzi celem poddania się leczeniu, która odbywa się bezpłatnie.

Lekarz prywatny, leczący pokąsanego, powinien wypytać chorego,

jakie zwierzę go pokąsało i podać wszystkie dane, otrzymane od chorego w najkrótszej drodze lekarzowi urzędowemu, który znowu wszystkie wiadomości, otrzymane o zwierzęciu i miejscu pokąsania, komunikuje bezzwłocznie Urzędowi Weterynaryjnemu przy Magistracie m. Łodzi.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą w drodze administracyjnej w myśl art. 25 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. Ust. № 67 poz. 402) grzywną do mk. 1000 lub aresztem do 3-ch miesięcy. Kara pieniężna i kara aresztu mogą być zastosowane jednocześnie.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Łódź, dnia 6 czerwca 1923 r.

Komisarz Rządu na m. Łódź

(-) Iżycki.

Kronika miejska.

— **Sprostowanie.** W № 21 „Dziennika Zarządu m. Łodzi” uchwałę Magistratu z dnia 30 kwietnia 1923 roku, mocą której zatwierdzono „Pragmatykę służbową dla pracowników Zarządu m. Łodzi”, zaopatrzone mylnie **№ 483** zamiast **№ 493**, zaś uchwałę, zatwierdzającą „Przepisy o udzielaniu zapomóg na wpisy szkolne pracownikom miejskim m. Łodzi” — **№ 493** zamiast **№ 483**.

— **Uroczystość zakończenia roku szkolnego.** Komisja Powszechnego Nauczania arządziła w r. b. uroczyste zamknięcie roku szkolnego w szkołach powszechnych, w których całkowity kars ukończyło 1338 dzieci. W dn. 25 b. m. popoł. odbyło się w Teatrze Miejskim przedstawienie dla wychowanków szkół powszechnych, na którym dano sztukę J. A. Hertza p. t. „Młody las”, poprzedzoną przemówieniem ławnika dr. Kopeńskiego. Dn. 26-go b. m. urządzona będzie zabawa ogrodowa

w parku Staszica, urozmaicona popisami artystycznymi i gimnastycznymi dzieci szkół powszechnych.

— **Z Miejskiego Kinematografu Oświatowego.** W jednym z dzienników miejscowych ukazał się w dn. 14 b. m. list otwarty nauczycieli szkół powszechnych gm. Wygietzów, zarzucający Wydziałowi Oświaty i Kultury nieodpowiedni dobór obrazów, wyświetlanych w Miejskim Kinematografie Oświatowym.

W sprawie tej otrzymujemy z Wydz. Oświaty i Kultury następującą informację:

Obraz p. t. „Skarb Arnesów”, wyświetlany w Miejskim Kinematografie Oświatowym w dniu 12-go b. m., jest inscenizacją słynnej powieści dla młodzieży pod tymże tytułem, napisanej przez Selme Lagerlöf, laureatkę Nobla. Obraz ten posiada specjalną cenzurę Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, przeznaczającą go do wyświetlania dla dzieci i młodzieży. Zaznaczyć należy, iż opinię w tym względzie wydaje komisja mieszana, w której skład wchodzi przedstawiciele sfer nauczycielskich, delegaci Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oraz przedstawiciele Rady Opieki Moralnej nad młodzieżą szkolną.

Stanowisko Wydziału Oświaty i Kultury, o co pytają w swym liście nauczyciele z gm. Wygietzów, musi rzecz jasna, pokonywać się ze stanowiskiem wspomnianej komisji.

Charakterystyczne, że pp. nauczyciele z gminy Wygietzów, wykazujący tak wielką dbałość o moralność młodzieży, przybyli do Kin. Oświat. z wycieczką szkolną w stanie niezupełnie trzeźwym, na co Zarząd Kinematografu posiada wiarogodnych świadków.

— **Kary za niedopełnienie obowiązku szkolnego.** W tygodniu od 11 do 16 czerwca r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyli kary aresztu:

1) Antezakowa Katarzyna, Feliksa 15, 1 dzień. 2) Chęciński Ajzyk, Kamienna 16, 1 dzień. 3) Smieciowski Franciszek, Płocka 1, 1 dzień. 4) Cymberknopf Estera, Kielbacha 14, 1 dzień. 5) Odworowski Stanisław, Brzózki 10, 2 dni. 6) Herszberg Abram, Konstanyńska 31, 1 dzień. 7) Jeżewicz Józef, Wesoła 8, 1 dzień. 8) Tugemanowa Marja, Sz. Aleksandrowska 14, 1 dzień. 9) Zasada Józef, Sz. Aleksandrowska 29, 1 dzień.

— **Ułatwienie.** Oddział Podatkowy Magistratu m. Łodzi celem ułatwienia kontrybuentom uiszczenia podatku miejskiego od paszportów zagranicznych — wydelegował do biura Komisarjatu Rządu specjalnego urzędnika, który opłatę wspomnianą na miejscu pobiera. Tym sposobem osoby, wyjeżdżające zagranicę uiszczają w Komisarjacie Rządu zarówno opłatę skarbową, jak miejską.

— **Samorząd łódzki a władze centralne.** W czasie pobytu w Warszawie w sprawach samorządowych prezydent Rzewski interwenjował m. in. w Min. Skarbu w kwestji przytrzymywania projektów podatkowych samorządu łódzkiego, oraz w Min. Pracy w kwestji uruchomienia kasy emerytalnej dla pracowników tramwajowych w Łodzi. Uruchomienie kasy tej jest, jak wiadomo, ściśle związane z zatwierdzeniem przez zainteresowane Ministerstwa całości kształtu umowy pomiędzy Magistratem a K. E. Ł. P. minister Barowski — ze względu na wchodzące w grę interesy licznych rzesz pracowników tramwajowych łódzkich — przyrzekł swe poparcie celem sfinalizowania umowy tramwajowej.

— **Z Międzynarodowego Biura Pracy.** Polski Oddział Korespondencyjny Międzynarodowego Biura Pracy zwrócił się do Magistratu łódzkiego z ankietą na temat: w jaki sposób najracjonalniej powinien być zażytkowany czas robotników,

wolny od zajęć zarobkowych. Kwestję tę Rada administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy postanowiła poddać dyskusji podczas obrad 6-ej Międzyn. Konferencji Pracy, która zbierze się w r. 1924 w Genewie. Aby dyskusja ta była możliwie owocną, Międzyn. Biuro Pracy postanowiło zebrać najdokładniejsze informacje o środkach stosowanych w poszczególnych państwach w celu racjonalnego zażytkowania przez robotników czasu wolnego od zajęć zarobkowych.

Opracowaniem i zredagowaniem odp. wiedzy na obszerny kwestjonariusz Międzyn. Biura Pracy, z uwzględnieniem przede wszystkim stosunków łódzkich, zajął się Referat Prasowy Magistratu.

— **Znamienna uchwała.** Ogólne zebranie delegatów Opiek Szkół Powszechnych w dn. 26 maja r. b. powzięło m. in. następującą uchwałę: „Ogólne zebranie delegatów Opiek Szkół Powszechnych wyraża ustępującemu Magistratowi szczerze podziękowanie za wprowadzenie przymsu szkolnego w m. Łodzi“.

— **Wystawa pamiątek 63 r. Z** inicjatywy prezydenta m. Wilna, Bańkowskiego, grono działaczy i obywateli Ziemi Wileńskiej postanowiło zorganizować w Wilnie — z okazji 60 rocznicy powstania styczniowego — wystawę pamiątek 63 r. Komitet Wystawy za pośrednictwem Magistratu m. Łodzi zwraca się do społeczeństwa łódzkiego, zarządów muzeów i poszczególnych osób, posiadających pamiątki z owej epoki (1861—1865), o poparcie „wystawy pamiątek 63 r.“ przez nadsyłanie dotyczących dokumentów, obrazów, broni, strojów etc. Wszystkie ekspozyty znajdują się będą pod specjalną opieką prof. J. Romera, kustosa Komitetu, i po zamknięciu wystawy zostaną w całości zwrócone właścicielom. Adres Komitetu wystawy: Wilno, Magistrat, dla Komitetu Wystawy.

— **W sprawie oświetlenia ulic.** Zgodnie z § 9 umowy koncesyjnej, Magistrat postanowił wystąpić do władz elektrowni z kategorycznym żądaniem rozpoczęcia robót przy instalacji oświetlenia elektrycznego na ulicach Łodzi. W pierwszym rzędzie mają być oświetlone elektrycznością ulice, prowadzące z dworców kolejowych do centrum miasta, jak Kopernika, Składowa, Traugutta i inne.

— **Na cele oświatowe.** W drugiej połowie 1922 r. został zorganizowany w Warszawie „Skarb pracy Oświatowo - Kulturalnej”. „Skarb” ma na celu popieranie pracy oświatowej wśród dorosłych. Towarzystwo dąży do utworzenia własnej sieci organizacyjnej. Celem nierozdrabniania środków na bieżące potrzeby organizacji społecznych „Skarb” podejmuje budowę w Warszawie „Domu Pracy oświatowo-kulturalnej”, w którym skupi się całości kształt pracy oświatowej pozaszkolnej. Drogą składek członkowskich i ofiar „Skarb” zebrał na ten cel 200 milionów marek.

Uznając w pełni doniosłość akcji „Skarbu”, Wydział Oświatowy i Kulturalny Magistratu m. Łodzi zwraca się niniejszym z apelem o współpracę do wszystkich osób, któreby gotowe były współdziałać w tej akcji w charakterze kwestarzy.

— **Kompletowanie zespołu teatralnego.** Stosownie do § 5 umowy, zawartej przez Magistrat z nowozaangażowanym dyrektorem Teatru Miejskiego p. K. Wroczyńskim, p. Wroczyński przedstawił w dn. 15-go b. m. Magistratowi 10 kontraktów, podpisanych na sezon 1923/24 z następującymi artystami scen warszawskich i krakowskich: Wład. Krasnowieckim (Kraków), Wład. Pietruszyńskim (Kraków), Ireną Solską-Grosserową (Warszawa), Kazimierzem Kamińskim (Warszawa), Marią Sznage - Andruszewską (Kraków), Włodz. Kosińskim (Kraków), Wacła-

wem Olszewskim (Kraków), Aldoną Herbutówną (Kraków), Zofją Dobrzańską (Warszawa), Michałem Zniczem (Warszawa).

Kontrakty, podpisane z pp. Solską-Grosserową i Kaz. Kamińskim (który zaangażowany został również w charakterze reżysera), pozostawiają — w punktach dodatkowych — tym artystom prawo występów gościnnych w innych miastach.

Prócz tego p. dyr. Wroczyński podpisał również kontrakt z p. Stanisławą Wysocką, którą zaangażowano w charakterze reżysera do kilku sztuk.

Zgodnie z brzmieniem umowy Magistratu z p. K. Wroczyńskim całkowity personel Teatru Miejskiego na sezon przyszły skompletowany będzie do dnia 15-go lipca r. b.

— **Podwyżka płac pracowników Zarządu m. Łodzi.** W rezultacie odbytych w dn. 18 i 19 b. m. konferencji pomiędzy prezydentem Magistratu a zarządami związków pracowników miejskich — Magistrat postanowił wypłacić pracownikom zarządu m. Łodzi zalegające za maj i czerwiec podwyżki według norm, ustalonych przez miejscową komisję do badania wzrostu kosztów utrzymania.

Wypłata podwyżek rozpoczyna się w tygodniu bieżącym.

Z życia miast polskich.

Ze Zgierza.

Rada m. Zgierza postanowiła przeprowadzić wybory uzupełniające do Rady i uchwaliła potrzebne na ten cel kredyty. Motywem uchwały było to, że wedle ostatnio zasięgniętych wiadomości ze źródeł miarodajnych, uchwalenia nowej ordynacji wyborczej nieprędko można się spodziewać. Prawdopodobnie projekt ogłoszenia ustawy wejdzie na plenum Sejmu dopiero w końcu jesieni, obrady nad nim potrwają ze trzy

miesiące, tak iż dopiero pod wiosnę roku przyszłego można się będzie spodziewać uchwalenia ordynacji. Wybory więc podług nowej ordynacji odbędą się prawdopodobnie nie prędzej, niż za rok. Rada Miejska w Zgierzu składa się obecnie tylko z

20 radnych zamiast 24. Brak jest więc 4 radnych. Według ustawy, gdy brak jest 10 proc. radnych, należy przeprowadzić wybory uzupełniające. Władze nadzorcze również domagają się tego.

Obwieszczenie.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że zgodnie z re-skryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do Województwa Łódzkiego z dnia 4. VI. 1923 r. № 3356-23 podwyższone zostają obowiązujące od dnia 1 czerwca r. b. stawki podatku miejskiego od ładunków kolejowych, mianowicie do norm, uchwalonych przez Magistrat w dniu 16. III. 1923 r.

Podwyższone stawki obowiązują od dnia 25 czerwca r. b. i wynoszą:

- a) od przesyłek pospiesznych mk. 3.000.— za 100 kg. wagi brutto
- b) „ „ „ zwyczajnych mk. 1.500.— „ 100 kg. „ „
- c) „ „ „ jednostkowych, zwyczajnych i pospiesznych, za które podatek przewozowy oblicza się nie według wagi:

1. za konie i bydło rosłe mk. 7.500.— od sztuki

2. za wszelkie zwierzęta mk. 2.000.— od sztuki

Najniższa kwota podatku miejskiego wynosi mk. 1.000.—.

Łódź, dnia 20 czerwca 1923 r.

MAGISTRAT m. ŁODZI

Prezydent (—) Rzewski.

Przewodniczący Wydziału

(—) Dr. M. Grinberg.

O g ł o s z e n i e.

Magistrat miasta Łodzi niniejszem podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 27 czerwca 1923 roku o godzinie 10-ej rano odbędzie się w Lokalu Magistratu przy Placu Wolności № 14, pokój 1-2, III losowanie obligacyj miejskich II emisji na ogólną sumę mk. 368.600.

MAGISTRAT m. ŁODZI.

Łódź, dnia 18 czerwca 1923 r.

Obwieszczenie.

o podatku od obrotu i dodatkach do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego.

Magistat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dn. 23. IV. 1923 r. № SM. 2327/23 zatwierdziło uchwalony dnia 2 września 1923 r. przez Radę Miejską statut o podatku od obrotu i dodatkach do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego.

Na mocy powyższego statutu kasa miejska ma prawo pobierać:

- a) podatek od obrotu w wysokości 0,2% od przedsiębiorstw i zajęć zawodowych, które na podstawie Ustawy o państwowym podatku przemysłowym podlegają procentowemu podatkowi od zysku (Dz. U. R. P. № 17/22, p. 140);
- b) dodatek do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego w wysokości 50% tego podatku od przedsiębiorstw i zajęć zawodowych i zarobkowych, które podlegają tylko państwowemu zasadniczemu podatkowi przemysłowemu.

Na poczet podatku od obrotu, osoby, obowiązane do wykonywania świadectw przemysłowych, płacą zaliczkowo w kasie skarbowej łącznie z państwowym zasadniczym podatkiem przemysłowym dodatek na rzecz miasta w wysokości 100% kwoty zasadniczego podatku przemysłowego od przedsiębiorstw oraz zajęć zawodowych, podlegających podatkowi od zysku.

Statut wymieniony, ogłoszony w № 20 Dziennika Urzędowego Województwa Łódzkiego z dn. 19 V. 1923 r. oraz № 23 „Dziennika Zarządu m. Łodzi” z dnia 29. V. 1923 r., obowiązuje w myśl art. 24 tegoż statutu od dnia 1 stycznia 1922 r.

Łódź, dnia 14 czerwca 1923 r.

Prezydent (—) RZEWSKI.

Przewodniczący Wydziału

(—) Dr. GRINBERG.

Licytacje przymusowe.

Urząd Sekwestracyjny m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 27 czerwca 1923 r. odbędą się licytacje ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki.

Friedenstaba Leopolda, Brzezińska 82, maszyna do szycia, tremo. Frajlcha Manesa, Kamienna 16, 2 szafy, otomana, tremo. Rozenbluma, Kielma 5, 2 szafy, kredens. Waldmana Izraela, Podrzeczna 15, 2 szafy, tremo. Zylberszaca Szaji, Młynarska 14, 2 szafy do rzeczy. Hildeschajna D. Cegielnianna 57 tremo, kredens, 2 kapy pluszowe, pianino. Abrama Grynberga Piotrkowska 41, ogniotrwała kasa. Fajwela Trubowicza, Ogrodowa 3, 10 szt. towaru. Dawida Lemherga, Piotrkowska 15, kasa ogniotrwała. Zalacensztajna J. Nowomiejska 34, 5 garniturów. Chmielnickiej Gitli, Marysińska 11, stół. Orbacha J. Piotrkowska 17, maszyna. Krakowskiego Juljana, Targowy-Rynek 3, 2 krzesła. B. Chaima Chudasa, Nowomiejska 22, 2 szt. towaru. Gasfronta J. Zawadzka 16, tremo. Peribergera A. Południowa 6, zegar. Rutsztajna A. Północna 8, 2 krzesła. Krakowskiego M. Wolborska 32, 1 palto damskie. Abrama Lewina, Nowomiejska 34, waga stołowa. Wajsfussa J. Kamienna 10, tremo. Michałowicza Tobiasza, Kielma 30, komoda, stół. Abramowicza, Wólczańska 21, lustro, otomana, tremo. Aleksandra J. Południowa 31, szafa, komoda. Lewkowicza Pinkusa, Wschodnia 55, 20 pászów sportowych. Frenkła Sz. R. Kamienna 5, szafa, tremo. Suchera Szatana, Rozwadowska 6, otomana, maszyna do szycia, szafa. Szczygiel-

Treść numeru 27-go:

Statystyka urodzeń ludności żydowskiej w miastach.—

Państwowa Rada Elektryczna.—

Rozszerzenie sieci szkolnej w Warszawie.—

Uruchomienie dozorów sanitarnych.—

Obwieszczenia i okólniki.

Obwieszczenie Magistratu m. Łodzi o podatku od ładunków kolejowych.—

Rozporządzenie o skutecznem zwalczaniu wścieklizny u luźni i zwierząt.—

Kronika miejska.—**Z życia miast polskich.**

skiej Teofili, Jakóba 6, tremo. Kolenbrenera H. J. Brzezińska 2, skrzynka pomarańcz. Zalcmana N. ul. Berka Joselewicza 13, szafa. L. Szydłowskiej, Wschodnia 21, szafa, zegar.

Dnia 28 czerwca 1923 r., od godziny 9-ej rano. Wascrcuga i Nowińskiego, Piotrkowska 59, 1 szt. towaru. Kopczyńskich B-ci Ss-wie, Piotrkowska 93, szafa. Stow. Majstr. Fabrycz. Pańska 74, kasa ogniotrwała. Blutszteina i Bechera, Piotrkowska 25, 20 chustek małych. Frankowskiej A. Wodna 17, stół. Szafira Joska, N.-Zawadzka 11, szafa, kanapa. Bernhajna, S.-Cegielniana 32, bufet. Stow. Spoz. „Wyzwolenie“, Kilińskiego 157-9, stół obity sukmem zielonym. Perelman A. Al. 1 Maja 36, szafa. Komorowski E. Dzielnia 38, 2 tace platerowane. Arnszteina A. Sienkiewicza 50, krzesło. Bidermana Z. Sienkiewicza 15, tremo. Bialera Arona, Piotrkowska 85, pomocnik kredens. Poborcy Bernarda, Piotrkowska 71, chustka. Wolraucha Sz. Al. 1 Maja 48, tremo. Heina Rejnholda, Al. Kościuszki 83, budnik. Oczkowski Wł. Ludwiki 50, krzesło. Ss-wie Lewin Idy, Nowomiejska 21, 30 paczek towaru Man. Widzewskiej, Kilińskiego K. Napiórkowskiego 31-33, kredens, tremo, otomana, stół, 4 krzesła. Spiewaka Ign. 6-go Sierpnia 102, kasa, 2 biurka, maszyna do pisania. Wolf Jakuba, Andrzeja 29, pianino, kredens i zegar. Wisteineckiego Ł. Andrzeja 31, kredens, 2 szafy. Przygórskiego A. Pańska 19, fortepian, kredens, dywan, pomocnik. Kołackiego R. Pańska 37, pianino. Białka Judy, Pańska 39, 2 szafy, lustro, otomana. Jakisza Ign. Pańska 42, tremo, kredens, biurko, maszyna do pisania, i rower. Keniga Izraela, Pańska 44, szafa, zegar, 6 krzesel. Izaaka Szurka, Pańska 46, pokój jadalny. L. Barskiego, Pańska 77, pianino. J. Szocheta, Pańska 77, pianino. J. Grosmana, 6-go Sierpnia 76, pokój stołowy. Icka Lewina, Andrzeja 35, pianino. Herszkowicza Szymona, Piotrkowska 66, kredens. Wieczorka Andrzeja, Składowa 32, komoda, szafa. Wieruszewskiego Szymona, Targowa 14, szafa. Lindnera E. Wysoka 27, 28 szt. os. bawełn. Znamirowskiego I. Wysoka 38, 100 szt. rozmaitych modeli. Lisa Marcina. Główna 16, zegar. Szeffnera Jakuba, Sienkiewicza 85, pianino, kredens. Dawida Szlagbauma, Pańska 103, skarpetki. Rudnickiej Jadwigi, Radwańska 7, stół. Bergmana J. Sienkiewicza 95, 6 szt. koszul męskich. Kalskiego Izidora, Ewangielicka 7, kredens, biurko. Wójcika Leona, Radwańska 49, szafa, tremo. Piestrzyńskiego B. Piotrkowska 199, kredens. Hoffrichtera Karola, Kałna 15, kasa ogniotr., zegar, 2 biurka. Zylberszpica H. Piotrkowska 265, pianino. Zylberszpica J. Piotrkowska 265, pianino, kasa ogniotr. Piana Ignacego, Piotrkowska 200, pianino. Bettego Sallo, Piotrkowska 165, biurko. Dreslera Artura, Piotrkowska 165, 2 biurka, szafa, gotówką Mk. 289.800.— Oskara Dreslera, Piotrkowska 165, kasa ogniotrwała, gotówką Marek 289.800.— Oskara Dreslera, Piotrkowska 165, stół, gotówką Mk. 507.150.— i kanapa. Ptaka Szymona, Bankowa 18, lustro, Dubasa Leona, Przędzalniana 59, kanapa. Siedz Wł. Słowiańska 3, zegar. Madalińskiej Marji, Słowiańska 13, waga sklepowa. Koparskiej Tedeory, Słowiańska 23, stół. Popławskiego Marcina, Gubernatorska 15, kapa. Tepera B. Główna 61, krzesła 3, Dmocha St. Gubernatorska 21, szafa. Korna Abrahama, Gubernatorska 21, marynarka, kredens i koldra. Zylbersztajna J. Piotrkowska 284, 5 stolików, lodownia. Wiśniewskiego W. Słowiańska 11, komoda. Pahl Ewy, Piotrkowska 165, 2 beczki oliwy. Najmana Z. B. Główna 67-a, kanapa. Kumińskiego Józefa, Sienkiewicza 89, biurko. Kluczkowskiego Fr. Sz. Pabjanicka 12, kanapa. Geyera L. Czerwona 3, pianino. Ammera M. Wólczńska 226, pianino. Bednarskiego Jana, Tuszyńska 13, szafa. Rozenberga C. Sieradzka 1, kapa. Fiszer A. M. Krucza 6, szafa. Cytryna Pinkusa, N.-Zarzewska 16, szafa. Sikorskiej M. Rzgowska 39, stół, szafa, stolik. Zylbersztajna M. Napiórkowskiego 49, szafa, tremo. Rozena Joska, Napiórkowskiego 9, 3 szafy, otomana, zegar, tremo, bieleżniarka, szafka. Michałowskiej Z. Napiórkowskiego 61, szafa. Wysoka H. Napiórkowskiego 61, beczka. Wysockiej Michaliny, Odyńska 18, lustro. Kukulskiego F. Grzybowa 13, szafa. Mikulskiego Ant. Lubelska 10, szafka, stół, zegar. Wojtczaka M. Lubelska 10, szafa. Myśluborskiego J. Piotrkowska 120, 2 szafy, kredens, biurko, tremo, otomana, maszyna do szycia,

Redaktor: Bolesław Dudziński.**Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.**

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.